

CURS DE STENOGRAFIE

publicat de Margareta Sfințescu
în *Enciclopedia practică a copiilor*,
Editura Ion Creangă, 1984

Scrisul rapid sau tainele stenografiei

*În lumea modernă nu e nevoie să știi
totul, ci să știi esențialul*

PETRE VANCEA

a. ISTORICUL ȘI FOLOASELE STENOGRAFIEI

Pentru cei care doriți să acumulați cât mai multe cunoștințe în cel mai scurt timp, vă stă la dispoziție o metodă de scriere rapidă, numită STENOGRAFIE. Stenos în grecește înseamnă strâns, restrâns, iar grafie înseamnă scriere. Deci STENOGRAFIA este

o scriere strânsă. Stenografiind economisiți timp, spațiu și energie.

Așa cum poate ați auzit, încă din timpuri îndepărtate oamenii s-au străduit să găsească o posibilitate de a înregistra cât mai rapid date și informații, cuvântări ale unor personalități de seamă etc.

Înregistrarea rapidă a vorbirii cuiva se face cu ajutorul unor semne convenționale (alfabetul se

compune, în general, din niște bastonașe și o jumătate de cerc așezată în diferite poziții).

Primele încercări de înregistrare în scris a vorbirii, mai rapid decât permite alfabetul, datează de circa două milenii și aparțin grecilor și romanilor. Între ruinele Acropolei s-au găsit plăci de piatră pe care erau gravate fragmente de texte stenografiate. Xenofon, se pare, nota printr-un sistem de prescurtări cuvintele marilor filozofi contemporani. Bine cunoscute sînt așa-numitele „semne tiro-niene”, inventate de Marcus Tullius Tiron, sclavul care a izbutit să noteze discursurile marelui orator Cicero (performanță pentru care, drept recompensă, Cicero i-a dăruit libertatea). Semnele lui au fost folosite ulterior, perfecționate și simplificate.

În anul 1786, prof. Sa-

muel Taylor a compus un alfabet stenografic din linii geometrice, îmbunătățit întâi de Prévost, apoi de Delaunay. În 1613, francezul Conen de Prépéan a alcătuit un sistem de stenografie pe baza grupării fonetice a sunetelor, pe care l-a perfecționat Emile Duployé (1833—1912). Mai târziu, Emile Duployé a creat o nouă metodă de stenografiere, care îi poartă numele.

În 1834, bavarezul Xaver Gabelsberger a creat un nou sistem original de stenografie compus din fragmente simplificate ale scrisului cursiv german. Stenografia Gabelsberger a fost perfecționată de Stoltze apoi de Schrey. Din aceste trei sisteme de bază s-au realizat nenumărate alte sisteme și adaptări. La Dresda se află cea mai mare bibliotecă stenografică din lume cuprinzând peste 40 000

volumen în peste 50 de limbi și 2 000 stenograme.

În țara noastră, preocupările pentru stenografie încep în secolul trecut. În 1848, C.A. Rosetti a ținut un curs de stenografie Taylor, după o adaptare a lui Charles Tondeur.

Prietenul și colaboratorul lui Rosetti, poetul Heinrich Winterhalter (1808—1899), a format primii stenografi ai Parlamentului de atunci al României. Elie Bosianu (1833—1916), elevul lui Winterhalter, a scos la 1861 cel dintâi tratat de stenografie (sistem Taylor).

Stenografia Gabelsberger a fost adaptată limbii române în 1864 de Dimitrie Răuciu, care, cu ajutorul mitropolitului Șaguna, a tipărit prima carte de stenografie.

Stenografia după sistemul Duployé a fost adaptată limbii române în 1898

de Henri Stahl (fost profesor la Academia de Înalte Studii Comerciale, autor al mai multor lucrări de stenografie), care considera că STENOGRAFIA DUPLOYE este ușoară și are meritul de a permite, fără abrevieri, o viteză de 100 cuvinte pe minut.

Există mai multe sisteme de stenografie. Considerăm însă că STENOGRAFIA DUPĂ SISTEMUL DUPLOYE, stenografie cu vocale (alfabetul Duployé, abrevierile Stahl) este un sistem avantajos pentru că se poate învăța repede, iar stenogramele respective se pot citi cu ușurință. Acest sistem vi-l prezentăm, nu înainte de a preciza cui îi este necesară stenografia:

— elevilor și studenților care doresc să înregistreze lecțiile audiate la cursuri, prelegerile sau conferințele ținute de profesori și alți specialiști,

care nu au texte tipărite;
— autorilor de lucrări și publiciștilor care au un volum mare de scris și vor să facă o înregistrare cât mai rapidă a ideilor;

— cercetătorilor din toate domeniile, care vor să adune într-un timp cât mai scurt un bogat material bibliografic și de studiu din biblioteci;

— specialiștilor și tehnicienilor care participă la diferite congrese, conferințe cu caracter științific, economic, social, cultural-artistic și trebuie să rețină integral sau parțial pe hîrtie discuțiile sau expunerile prezentate;

— celor care lucrează în aparatul de justiție, deoarece le permite luarea rapidă de declarații și interpelări care mai târziu pot fi prelucrate;

— reporterilor de toate categoriile, care în exercitarea profesiei lor trebuie să noteze într-un

timp record declarații ale personalităților importante, răspunsurile interloctorilor în interviuri etc;

— șefilor de cabinete, secretarilor și funcționarilor care lucrează pe lângă conducerile întreprinderilor și instituțiilor. Acestora stenografia le dă posibilitatea să scrie repede și corect discuțiile purtate în ședințele de lucru, adrese și comunicări, note telefonice ce urmează a fi transmise etc.

Stenografia este folosită chiar și gospodinelor (mamelor voastre) care de multe ori au nevoie să noteze cât mai complet și precis anumite indicații asupra activităților gospodărești de educare și instruire a copiilor, care se transmit la posturile noastre de radio și televiziune.

b. CUM SE ÎNVAȚĂ STENOGRAFIA?

1. Întîi și întîi trebuie să aveți această **dorință**, gîndindu-vă la avantajele pe care vi le oferă. Prin folosirea alfabetului latin se poate obține o viteză de scriere de numai 35—40 cuvinte pe minut. Scrierea stenografică integrală permite obținerea unei viteze de 100 cuvinte pe minut. Stenografia integrală cu vocale constă în înlocuirea alfabetului latin cu alfabetul stenografic, mai simplu, care vă ajută să notați mai repede ceea ce doriți și să citiți cu ușurință. Scrierea stenografică se învață în 3—6 luni, exersînd zilnic 2—3 ore. Cei care scriu mai rar și mai puțin au nevoie de un exercițiu mai îndelungat, de 8—10 luni. Cei care doresc să devină, după terminarea studiilor, ste-

nografi profesioniști, își pot dubla viteza prin folosirea tehnicii abrevierilor care presupune un exercițiu zilnic, făcînd continuu eforturi de perfecționare.

Elevii care învață stenografia devin mai atenți pentru că li se dezvoltă în mod deosebit simțul auzului și văzului. Stenografia este o minunată disciplinare a creierului. Vă ajută să faceți asociații de idei. După primele lecții încercați, cînd auziți un cuvînt, să-l desenați în minte.

— Luați un creion moale, numărul 2 — lungimea lui este recomandabil să fie în jur de 13 cm, ca să-l puteți ține bine în mîină, cu care nu va trebui să apăsați puternic, obosindu-vă — și pentru început, un caiet cu pătrățele sau de dictando, pe care veți scrie semnele, pe cît posibil caligrafic și clar, pentru a nu le confunda. Caietul se va împărți în

două coloane pentru a nu obosi mîina și a cîștiga timp. Întîi completați coloana din stînga apoi cea din dreapta.

RETINEȚI: NU se ridică mîina de pe caiet pînă nu se termină cuvîntul; se dă semnelor direcția stabilită de alfabetul stenografic.

— Numele proprii se subliniază pentru a nu fi confundate cu celelalte semne.

— Pentru a vă întipări în minte aceste semne sau cuvinte, este recomandabil să scrieți de cel puțin trei ori fiecare semn, cuvînt sau lecție. În felul acesta, după un timp veți reuși să scrieți spontan fiecare semn la simpla lui auzire. NU este greu, cere însă perseverență și conștiinciozitate în învățarea lecțiilor.

— În timpul stenografierii, cuvintele vor fi șoptite sau pronunțate în gînd, fapt ce va ușura for-

marea legăturii reflexe între **sunet, înțeles și semn**.

— Toată atenția trebuie dată cititului, dar dacă nu reușiți să descifrați un cuvînt, nu vă opriți asupra lui, ci treceți mai departe la cuvintele următoare. În felul acesta, cu ajutorul contextului, dificultatea va fi înlăturată.

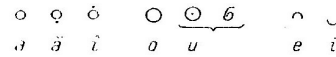
— Lucrați în fiecare zi! Lipsa de continuitate în stenografie vă face să uitați lecțiile învățate și să le luați de la capăt. Nu treceți la o nouă lecție pînă ce lecția precedentă n-a fost bine învățată.

La început — pentru a-l deosebi pe a de ă și î — vom folosi un punct (dedesubt pentru ă și deasupra pentru î). ă ă î î
După ce ne obișnuim renunțăm.

2. Alfabetul stenografic

Un cerculeț mic înseamnă a, mai mare o, cu punct la mijloc u
Un cerculeț tăiat în două va fi e și i

Vocale

verticale, orizontale oblice coboritoare și suitoare

verticale, orizontale se scriu de sus în jos

a) bastoane

Consoane

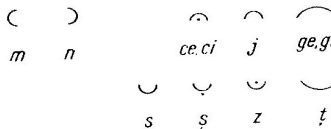
oblice (coboritoare) se scriu de sus în jos

oblice suitoare se scriu de jos în sus, cum arată săgețile

b) rotunde

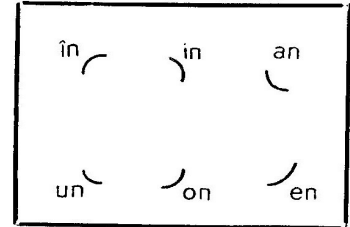

Dintr-un cerc tăiat pe verticală și orizontală obținem aceste rotunde

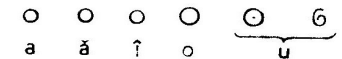
RETINETI: — a cu punctul jos este â, cu punctul deasupra î.
— jumătatea de cerculeț cu deschizătura în jos va fi e, iar cealaltă i. Vocalele e și i — legate de alte litere — devin mobile — adică se pot scrie și în alte poziții decât cele arătate aici.
— la începutul și sfârșitul cuvântului, u va fi scris ca un cîrlig.

Grupurile nazale

La începutul, sfârșitul și interlurul cuvintelor nazale devin mobile, ocupînd diferite poziții.

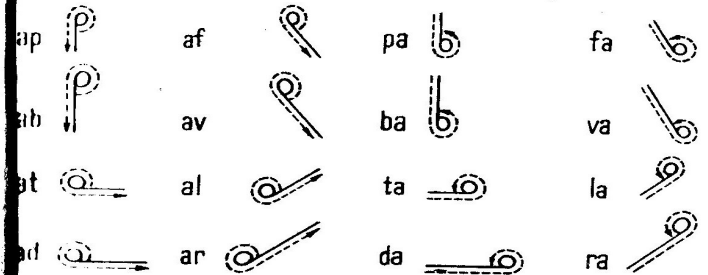
În stenografie, vocalele:

se trasează pe consoane drepte de la dreapta spre stînga

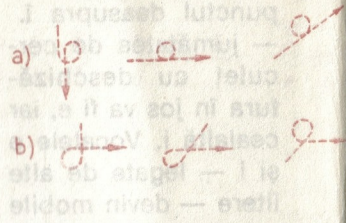
Ex.: la început

la sfîrșit

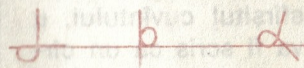
Vocalele rotunde între două consoane drepte vor fi scrise:

- a) de la dreapta la stînga;
- b) cînd cele două consoane formează un unghi, atunci vocala dintre ele va fi trasată în exteriorul unghiului.

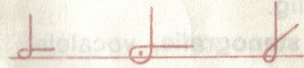

— în cazul consoanei inițiale verticale sau oblice coborîtoare se trasează în așa fel ca să se termine pe linia de bază. Ex.:

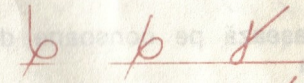
pot, pop, puf

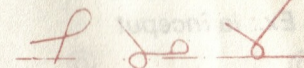
bat, bud, bal

boc, coc, car

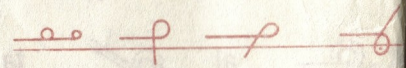

foc, fata, far

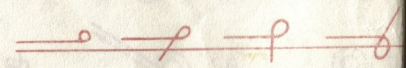

— În cazul consoanei inițiale orizontale ea va fi trasată pe linia orizontală. Ex.:

tata, top, toc, tul

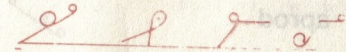

da, dac, dop, dol

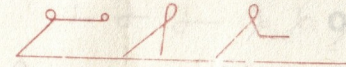

— În cazul consoanei suitoare ea se trasează începînd de pe linia orizontală (linia de bază). Ex.:

Lola, lup, lat, alta

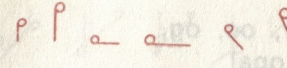

Rada, rob, raft

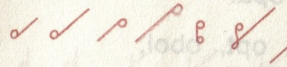

A

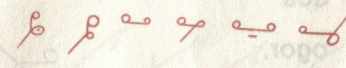
ap, ab, at, ad, af, av

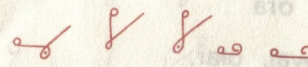
al, ar, ac, ag,
apa, apar, apac

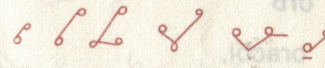
apuc, opac, ata,
atac, Ada, ador

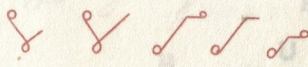
adul, abar, abur
atu, adu

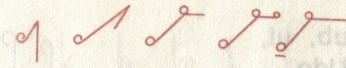
aca, aga, Agata,
afară, aflat, Ala

aval, avar, Arta,
art, alta

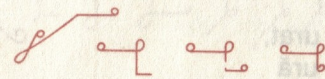
alb, arc, arat,
arată, Arad

Alfa, alva, algă,
alcool, aborda

acorda, adopt,
adapta, adăpa

aport, acord, aprob,
aloca, alo!

alură, aprod

O

op, ob, ot, od,
of, ov

ol, or, oc, og,
oca, opal

opac, opt, obol,
obor, odă

odor, ogor,
opal, ora

ov, oval, olar,
orar, orb

orgă, oracol,
opera

U

up, ub, ut,
ud, Udo

uf, uv, ul,
ur, uc, ug

ura! urat,
urît, ură

216

O

U

P

pa, po, pu, Pop,
pup, pap, papa,
papă, pupa

pat, pot, pod,
pac, poc, Puc

pact, potop, pară,
pol, palat

pag, papură,
papara, papuc, plată

paf, puf, par,
par, pur, parc

porc, parc, parcă,
parol, părul

pacat, Păcală,
parafă, plop,
povară

popotă, popor,
poporul

B

ba, bo, bu, baba,
Bob, buba

bat, bot,
Buda, bac,
bagă, buc

P

B

217

crud, crudă,
cablu, cap, capă

capot, Coca,
covor, caval,
clar

cofa, cartof,
catalog, catarg

G

ga, go, gu,
gata, guta, gol

gala, gura,
grav, grof

garat, galop,
gafă, gară

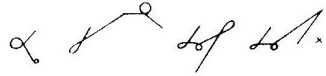
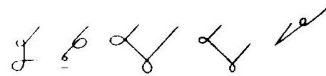
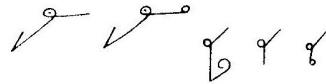
Gora, garda,
glob, glugă

F

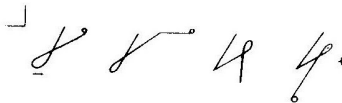
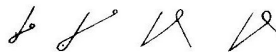
fa, fo, fu, fac,
foc, foca

fapt, faptă,
far, for

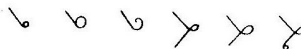
220

G

F

tur, tala,
futa, fotă

fag, fuga,
fagot, făcut,
fără

fald, fard,
flota, fulg

V

va, vo, vu, vag,
vâr

vâr, vîr,
vâloră

vătă, vot,
vota, vîrf

vraf, vâraf,
vâd

vîduv, vodă,
vîdă

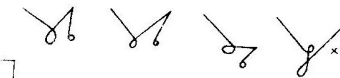
vorbă, varga,
vodca, vapor

L

la, lo, lu,
or, lat

V

L

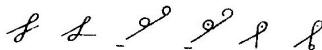

221

lot, lut,
loto, lac,
loc

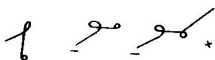
local, lacăt,
Lolo, Lulu,
lup, lupa

larg, largă,
lat, lată

laba, Lotta, Lottar

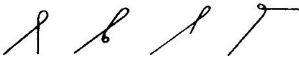

R

ra, ro, ru,
rol, lor

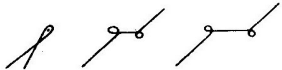
rob, roca,
rac, rad

rod, Rada,
rup, rog

rug, rotar,
radar

rata.

Rețineți: e se citește și este Litera h, de regulă, se
p " " " pe înlocuiește cu a.
d " " " de

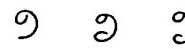
LEGĂTURA CONSOANELOR ROTUNDE (formate din semicercuri) cu vocalele

a) prin trasarea vocalelor în interiorul consoanelor

Ex.: am, om amu

an, anu, Ana

as, sa, așa

b) între două consoane (rotunde) sau între o consoană rotundă și una dreaptă (baston) ce formează un colț, vocalele se vor scrie în vârful aceluia colț.

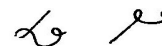
Ex.: moș, naș, sos, mac

sat, mal, joc

ca:

ATENȚIE: pentru ce, ci,
j, ge, gi, avem același tra-
seu

Ex.: ceată, ceas, jad,

jaz

jos, cioc, joc

jar, ceară, cică, Gică

ATENȚIE: pentru s, ș, z,
ț avem același traseu

Ex.: sap, șar, zar, țol,

spor, sulf, slut, șa

zor, zbor, zlot,

zuluf

țar, țară, țap, țac

Cîteva exemple de aco-
modare (m și n):

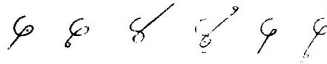
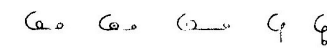
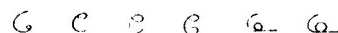
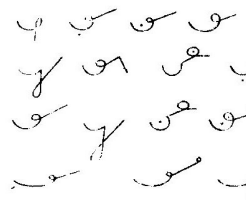
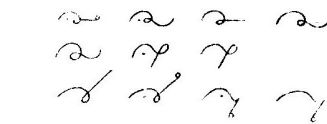
ma, am, om, omu,
mat, mut

mata, mută, moda,
map, mapă

mal, mîl, m-am,
mama, muma, mac

muc, moca, mor,
Mura, mag, Moga

224

mascat, marcat,
maldar, marca, maro

Marga, matca, măcar,
măduva

măgura, mālura, molcom,
morcov

Morgana, murmur,
murmură

na, an, on, un, nat,
not

nota, nada, nod, nud

non, nuna, nana,
num, nuc, nuca

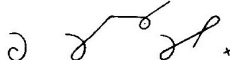
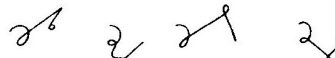
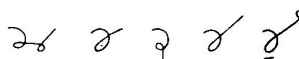
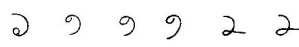
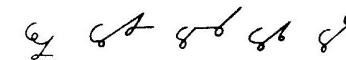
natal, nul, nap,
nor, Nora

nara, nalbă, nava,
năbuc, năduf

nurcă, nămol, nărav,
navala

năvod, nodul,
nord, nuga

nu, nordul,
horoc

225

VOCALELE E ȘI I

În mod separat se scriu:

e i

Legate de alte litere devin mobile:

— În fața consoanelor bastoane: vocalele e și i vor fi scrise de la dreapta la stînga. De ex.:

ep, eb, et, ed, ec, eg,
ef, ev, el, er

e e e e e
i i i i i

Pentru a deosebi pe i de e vom pune un punct:

ip, ib, it, id, ic, ig, if,
iv, il, ir

i i i i i
e e e e e

— În fața consoanelor rotunde: e și i vor fi scrise în interior:

em, en, eci, ej, ege, es,
eș, ez, eț

e e e e e
i i i i i

Pentru a deosebi pe i de e vom pune un punct:

im, in, ici, ij, igi, is, iș,
iz, iț

i i i i i
e e e e e

— La sfîrșitul cuvintelor, e și i vor fi scrise pe cît posibil în direcții opuse:

pe, pi, te, ti, che, chi, li,
le, re, ri, se, și, je

— Vocala e se va scrie la stînga sau în jos, în toate cazurile (după consoanele bastoane și după cele rotunde).

me, ne, ce, je, ge, se,
șe, ze, țe, ghe, re, fe,
ve

— Vocala i se va scrie invers, la dreapta sau în sus:

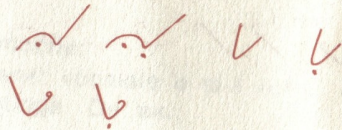
pi, bi, ti, di, chi, ghi, fi,
vi, li, ri, mi, ni, ci

— Între două consoane, e și i vor fi scrise în poziție opusă:

mere, miri, dira, de la are,
ari, Ali, Lina, Elena

Rețineți: sînt cuvinte unde e și i nu pot fi scrise decît într-o singură direcție, și atunci vom pune pentru i, spre a-l deosebi de e, un punct:

cer, cir, bel, bil, vele, vile

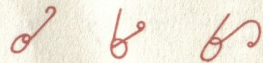

DIFTONGII ȘI TRIFTONGII

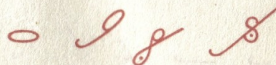
Diftongul este o grupă de două vocale care se pronunță în aceeași silabă. Triftongul este o grupă de trei vocale care se pronunță în aceeași silabă.

Cîteva exemple:

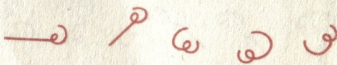
oare, boală,
goarnă

ou, erou, oul, eroul
(cuvinte articulate)

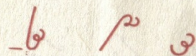
dau, rău, m-au,
n-au, s-au

ateneu, zeu,
mereu, agiu
vreau, puteau,
șleau

beau, reiau, iau,

REȚINEȚI: În stenografie, în stenograme, în loc de punct se folosește o steluță (*). Celelalte semne: semnul întrebării, semnul exclamării, virgula, punctul și virgula, două puncte, semnele ci-

tării (ghilimelele), linia de dialog și de pauză, parantezele, punctele de suspensie le veți încercui **pentru a nu le confunda.** Semnele de punctuație se vor folosi numai în cazuri deosebite (încercuite).

Atenție: în stenografie x înseamnă înmulțire, ori (multiplu)

Semnul întrebării în stenografie se citește: ? se naște întrebarea de ce, se pune întrebarea de ce?

: înseamnă punct cu punct

— „ t (te)

(„ m

) „ n

= „ egal, același, aceeași, aceiași

+ „ plus, mort, murit (și cu)

11 „ unul după altul (unii după alții)

9 „ nouă, noi

NUMERELE ȘI CIFRELE (după metoda prof. Henri Stahl)

În cifre, numai zerourile se pot prescurta și se în-

locuiesc printr-un punct. Un punct deasupra cifrei reprezintă sutele, la dreapta cifrei miile, dedesubt milioanele, iar la stînga miliardele.

Exemple:

900 9̇
 9 000 9̇
 9 000 000 9̇
 9 000 000 000 -9̇
 230 000 230̇
 560 000 560̇
 500 000 000 5̇

Fracțiile se scriu astfel:

1 2 1
 5 4 3

Numeralele multiplicative:

îndoit, întreit,
 împătrit,
 înzecit, însutit,
 înmiit

2̇ 3̇ 4̇ 10̇ i̇ i̇

Cifrele romane: I, II, III, IV

V, VI, VII, VIII, IX, X, XI,
 XII, XIII, XIV, XV, XVI,
 XVII, XVIII, XIX, XX etc., le
 vom înlocui când steno-
 grafiam cu cifrele arabe.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,
 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17,
 18, 19, 20

Dacă vrem să scriem 3 la
 sută (3%) vom pune un
 mic zero deasupra cifrei.
 (De ex. 3%, 6%, 8%, 10%)

3° 6° 8° 10°

Dacă vrem să scriem 6
 grade, vom pune un mic
 zero la dreapta cifrei:
 6 grade, 8 grade, 10
 grade, 100 grade.

6° 8° 10° i°

230

Repetările de numerale
 care arată aproximația (la
 numerele mari) cum ar fi
 sute și sute, mii și mii, mi-
 lioane și milioane, mi-
 liarde și miliarde se no-
 tează prin două puncte în
 loc de unul.

sute și sute i̇
 mii și mii 1̇
 milioane și milioane 1̇
 miliarde și miliarde -1̇

Numeralele ordinale

al doilea, al treilea,
 al zecilea, al o sutălea
 se notează printr-o mică
 liniuță orizontală

2 — 3 —
 10 — 1 —

Folosind literele alfabe-
 tului latin — scris cu mîna
 — dar lăsînd un spațiu
 mai mare între ele și cu-
 vintele următoare putem
 obține:

parametru,
 parametri
 plenipotențiar
 diametru
 diametral opus
 lire
 ad interim

P
 p
 D
 D^o
 L
 a

Marea Revoluție
 Socialistă din Octombrie
 a pune punctul pe i

o
 i

231

Învățînd tehnica aplicării abrevierilor, veți reuși să scurtați cuvintele, să le simplificați traseul, să faceți eliminări de litere, cuvinte, și cu timpul, să prindeți „din zbor“ tot ce auziți.

A abrevia — în scris — înseamnă a nota un cuvînt, un titlu etc. printr-un simbol, printr-o prescurtare. Și în scrierea obișnuită — cînd ne grăbim — folosim abrevieri, de ex.: în loc de pentru scriem pt, anul curent (a.c.), anul trecut (a.t.), anul viitor (a.v.), articol (art.), nostru (ns.) și așa mai departe (ș.a.m.d.).

În stenografie este NEVOIE de un mare număr de abrevieri pentru a dobîndi viteza dorită.

232

ABREVIEREA SUFIXELOR, A PREFIXELOR ȘI A UNOR GRUPURI FIXE DE SUNETE COMUNE MAI MULTOR CUVINTE UZUALE (cu ajutorul unui punct, unor semne, unor litere)

Abrevieri cu ajutorul unui punct:

— Punctul pus deasupra primei litere a rădăcinii (în cazul de față numim rădăcină partea de cuvînt care nu se abreviază, care rămîne a fi stenografiată integral, după stenografierea prescurtată a prefixelor, a sufixelor sau a altor grupuri de sunete care se întîlnesc în mai multe cuvinte uzuale) abreviază grupurile: trans, tram, tran;

transport

tramvai

trandafir

— Punctul înaintea primei litere a rădăcinii abreviază grupurile: inter, între, întru, într-o, intra (întru, îndre) prin extindere;

intern

întrec

întreg

îndrumare

— Punctul dedesubtul ultimei litere a rădăcinii abreviază grupurile: țiuine, tiune (ție), siune (ziune), (sie) ciune;

moțiune

acțiune

sesiune

relație

pensie

— Punctul la dreapta abreviază grupurile: tiv, siv, ziv (tîve, sîve); motiv(e).

operativ (e).

— Punctul deasupra ultimei litere a rădăcinii va

reprezenta terminațiile în lui; vărului

satului

omului

— Punctul deasupra rădăcinii, indiferent unde, abreviază grupurile: tat, tate, tăți (tivitate); mutat, mutați (emotivitate).
pătat, pătate

Abrevieri cu ajutorul unor semne, unor litere:

— Terminațiile: mant, ment, mînt se scriu printr-un accent ascuțit pus deasupra rădăcinii cuvîntului, iar terminația minte printr-un accent grav; moment alarmant zăcă-minte

— Terminațiile: lor, ilor, lelor se redau printr-un r stenografic scris la dreapta: maselor lalelelor

233

— Terminațiile: ționar, țional, ționat, ționăm, ționează formează sufixe derivate; dicționar

național acționat menționăm menționează

— Terminațiile: mentar, mentare, mîntare se redau printr-un m stenografic pus deasupra sau la dreapta rădăcinii cuvîntului; documentar înmormîntare

— Terminațiile: anță, ență, ință (onț, unț) se redau prin an, in, on stenografic intenționat scrise cu colț; ambianță esență

— Terminațiile: escu, ești, ească se redau prin doi e stenografici uniți, care cu deschizătura în

234

sus se vor citi escu, în jos ească și la stînga ești, ește; gîndesc de a scă gîndești

— Terminațiile: ism, asm se redau printr-un i stenografic pus perpendicular pe ultima consoană a rădăcinii cuvîntului; basm fantasm egoism

— Terminațiile: 1. titudine se notează printr-un d stenografic apăsător (atitudine); aptitudine 2. bil se notează printr-un b stenografic apăsător (abil mobil); 3. grafie, graf, se notează printr-un f stenografic apăsător (fotografie geografie fotograf, geograf)

— Grupurile: str, zdr și st se obțin printr-o liniuță pusă tangent (la începutul, sfîrșitul și mijlocul cuvîntelor) de ex.: (stric strig)

atest

gust

păstrez

— Isto se redă printr-un i (sau e) stenografic mai mare la începutul cuvîntului; (istorie)

istorice

— Terminația ist se redă printr-o liniuță perpendiculară așezată pe ultimul semn; (coarist egoist)

— Contra, contro, contri — se obține

printr-un ct stenografic: (contrar control contract);

— Ex (exa, exo), eteri (exter, extra, extre) se redă printr-un e stenografic; (extern exterior)

— Circum, circu — se redă printr-un i stenografic; (circulă circulară)

— Supra, super — se redă printr-un s stenografic pus deasupra cuvîntului; (suprafață supraom)

— Asupra — se redă printr-un a stenografic pus deasupra cuvîntului; (asupra noastră asupra voastră)

235

— În loc de electro, scriem un l stenografic; (electrocuta Electronica)

— Negația ne — se redă printr-un n stenografic pus înaintea cuvântului; (nesfârșit nemijlocit necaz)

— Nema — se redă printr-un nm stenografic (nemaivând nemaivăzut)

— Tor (tură, ter, tător) — se redă printr-un t stenografic pus la sfârșitul cuvântului; (dator natură)

— Sub — se redă printr-un unghi ascuțit pus sub rădăcina cuvântului; (subsol sub-

scriu sublinia)

— Printr-un t stenografic la începutul cuvântului obținem: tra, tre, tri, tro, tru; (trasat traversa)

— Printr-un d stenografic la începutul cuvântului obținem: dra, dre, dru; (dragă dramă dresat)

— Printr-un p stenografic la începutul cuvântului se notează: pra, pro, pre, pri, pru; (pradă prevăd)

— Printr-un b stenografic se notează: bra, bri, bro, bru; (brutar broșat brigadă)

— Printr-un c stenogra-

fic se notează: cre, cra, cro, cru; (creare creșă cromat)

— Printr-un g stenografic se notează: gra, gre, gri, gru; (granulă greșeală)

— Printr-un f stenografic se notează: fru, fra, fre, fri, (fri); (fructe, frină frapat)

Printr-un v stenografic se notează: vre, vra; (vreme vrajă)

— Eliminarea lui r din mijlocul unor cuvinte nu îngreunează citirea lor; (aprobat agramat oprire)

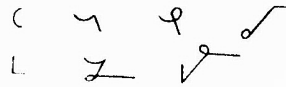
Semnul + înaintea cuvântului poate fi folosit în cuvinte ca: plusprodus- + plusvaloare +

Cîteva abrevieri

În STENOGRAFIE fiecare își poate face un număr de abrevieri personale adecvate domeniului respectiv. Important este ca ele să aibă o construcție logică. Ele ușurează munca fizică a mîinii, dar nu trebuie să sporească, cu mult, efortul cerebral la descifrare.

Abrevieri telegrafice:

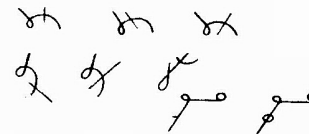
mult, sfârșit, suficient,
articol
(m, sf, suf. art.)
pentru, scadență,
producție
(pt., scad., prod.)

Citeva moduri de aplicare

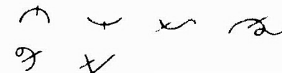
— Scriem primul cuvânt întreg, iar din următoarele se scrie numai litera cu care începe. Ex.:

Face parte, face față,
face cunoscut:
bun venit, bun găsit,
pur și simplu

radio și televiziune,
radio-amatori

— Se taie cu o linie cuvintele care se repetă. Ex.:
ceea ce, să se, zi de
zi, ceas de ceas
an de an, fel de fel

— Abrevieri alcătuite numai din prima literă a primului cuvânt și prima literă din cuvântul următor. Ex.:

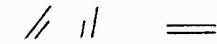
puțin cîte puțin, peste
putință,
cîteva cuvinte,

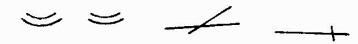
vice-versa, paralel (e)

gădesc de cuviință, pe
bază, de drept

se știe, se spune, de
regulă, de pildă

de asemenea, de fapt,

de exemplu

foarte mult

Abrevieri practice:

egal, același, aceeași,
aceeași

în același timp, același
lucru,

aceeași problemă,

aceeași chestiune,

aceleași fel

Scurtă listă de abrevieri

mult, mai mult, mult mai, mult mai mult	-				
mai puțin, mai mult sau mai puțin	-				
mai bine, mai mult sau mai puțin bine	-				
numai, nu numai, nu mai mult, nu mai puțin	-				
nu e mai puțin adevărat, ceea ce	-				
din ce în ce, din ce în ce mai mult	-				
din ce în ce mai bun, din ce în ce mai puțin	-				
ceea ce se numește, ceilalți, celelalte	-				
cel dintîi, cel din urmă, cel puțin	-				
din punct de vedere, din acest punct de vedere	-				

din mai multe puncte de vedere	-		
din multiple puncte de vedere	-		
din toate punctele de vedere	-		
în această privință, în privința aceasta	-		
în această chestiune, în chestiunea aceasta	-		
în această direcție, în direcția aceasta	-		
pe de o parte, pe de altă parte	-		
pe de o parte și de alta	-		
ici și colo, centru, mijloc	-		
mijlocim, mijloacele, mijlocire	-		

mijlociți, nici, nici un,
niciodată

(~) ? 2

mai cu seamă, mai
ales, mai puțin

φ φ φ

următor, minim,
maximum, deoarece

o s e - b.

de aceea, deocamdată,
din aceasta

- o o L o

din această cauză, din
cauza aceasta

- o / / o

din multe cauze, din
multiple cauze

- (/) + /

din diverse cauze, de-a
lungul și de-a latul

- // +

de jur împrejur, cu
privire la

- φ o

binevoiti, bunăvoință, vă
rog (vă rugăm)

- X X

deodată, totodată

- o o

totdeodată

- o

242

mai mult ca oricînd
mai mult sau mai puțin
bine

←
φ
> <

mai mare, mai mic
mai mare sau mai mic
cu atît mai mult cu cît
la un moment dat
cît mai

×

e

într-un fel sau altul
într-un rînd sau altul

∞
/ o

ori de cîte ori

o

de multe ori

×

în momentul de față

o'

în acest moment

o'

toate punctele

ī

peste tot

⊥

în sens (ul)

↗

în acest sens

↘

în toate sensurile

↗

în multiple sensuri

↗

în multe sensuri

↗

să fie pus la punct

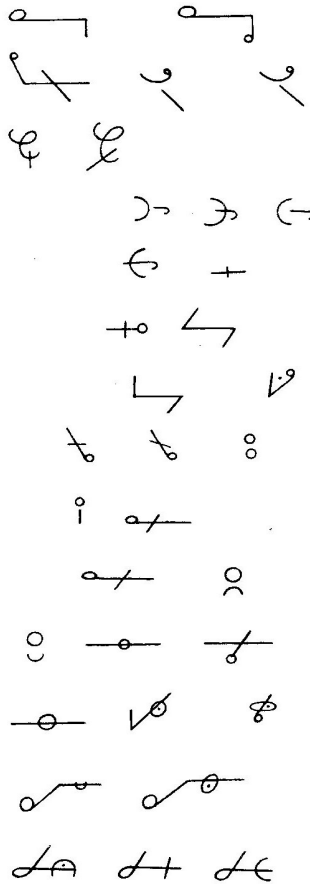
φ.

să punem la punct

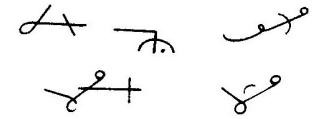
φ.

243

o dată pentru
totdeauna, o dată pe an
avînd în vedere, se
vede, să vedem
să-mi permiteți, să-mi
îngăduiți
înainte, înainte de toate,
mai înainte
mai înainte de toate, tot
(toate)
toate acestea, cu drept
cuvînt
pe drept cuvînt, pînă la
oarecare punct
va avea, va fi, asupra
acestei
asupra acestui punct,
atunci cînd
a vă aduce la
cunoștință, organizare
organizări, de acord, de
comun acord
de ordin, prin urmare,
ca urmare
ordine de idei, ordinea
următoare
cod civil, cod penal,
codul muncii

codul familiei, în timp
ce, țara noastră
fără doar și poate, fără
îndoială

pentru, pentru aceasta

pentru toate acestea,
afară de aceasta

în acest fel, în felul
acesta

în acest mod, în modul
acesta

etcetera (etc.), ș.a.m.d.

vă mulțumesc, în fel și
chip

c. RECAPITULARE (exerciții aplicative)

Propozițiile folosite mai jos sînt uneori artificiale, ele avînd doar scopul de a ilustra traseul simplu al cuvintelor — indicate de alfabetul stenografic — (combinația bastonașelor cu rotundele). Este deci necesar să parcurgeți integral suita exercițiilor, spre a deprinde astfel mai ușor scrierea tuturor semnelor.

1. Vreau să spun că
vorbă e de aur.
2. Eu nu sînt năuc. Buna
vrea năut.
3. Duc grîu la moară.
Văd o boabă.
4. Scoală să vezi soarele.
5. Scoate bila și socoate
bine.
6. Am luat o roată. Nora
s-a dus la joacă.
7. Puc e rău mereu! Fac
foc și fug.
8. Dau o fugă cu Foca.
Adu o pală de foc.
9. Văd o fată cu fotă.
Dau un cadou unui
erou.
10. Merg la loto cu rata.
11. Ador cu dor un odor.
12. Fac un act un pact.
13. Văd flori de multe cu-
lori.
14. Ce boală are Azor?
Vrea un os de abanos.
15. Lada e lată. Lutul dă
rod.
16. Un coșar s-a dus în
comuna natală.
17. Irina are un atlas nou.

V̇ u y 6 Y 6 n — 8*

- 0 0 p x d V 2 *

- p p 1 0 x 2 0 p *

- y 0 6 8 *

- 2 6 v 2 h *

- c 9 0 9 x 2 0 e 1 p *

- p n p 2 p p v p *

- 0 0 p 6 p . 0 0 8 - p *

- 2 0 2 6 2 . 0 0 2 - 2 *

2 2 *

1 1 2 6 7 *

- 6 6 - 6 - 0 6 *

- p - 2 - 2 *

- 2 2 - 8 8 *

- p 6 2 0 2 2 v - e -

- 2 2 0 2 2 6 - 2 *

- 2 2 0 2 2 2 *

2 2 - 2 2 *

246

18. Dă-mi guma ta. Mă
doare mîna.
19. Jan e bas la Cluj.
20. Am pus mîna pe ciur.
21. Merg cu barca și cînt
o baladă.
22. Coca are o cofă de
mure.
23. Anita are o carte cu
arii din opere.
24. Doru e tăcut. Murgu
merge la trap.
25. Iar am prins o muscă.
26. Ce scrii acolo: avînt,
avînd, cînt, gînd?
27. Noi doi avem joi ora
de muzică.
28. Am auzit un lup în pă-
dure, îl mai aud și
acum.
29. Mă duc la scădat cu
Elena. Vino și tu.
30. Vii cu mine la cena-
clu?
31. Am o notă bună la ge-
ografie și la istorie,
dar la limba română
mă străduiesc să iau o
notă mai mare.

- 2 6 - x 6 2 2 *

- 2 2 6 1 2 *

- c 6 2 1 2 *

- 2 6 2 2 2 0 2 *

- 2 2 0 2 - 2 *

- 2 2 0 2 2 2 - 2 *

- 2 2 2 2 2 2 2 *

- 2 2 2 2 *

- 2 2 2 2 2 2 2 *

- 2 2 2 2 2 2 - 2 *

- c 2 2 - 2 2 2 2 *

- 2 2 2 *

- 2 6 2 2 2 2 *

- c 0 2 2 2 2 2 2 *

- 2 2 2 2 2 2 *

- 2 2 2 2 2 2 *

247

32. Se străduiește toată
clasa să ia note mari.

U + q + p u ~ 2

33. Un pescar zărește un
pisc.

-f*
u y u' - by*

34. Zara a adus un urs ud
la circ.

-u o e e - e e r m

35. Moșu are supă la
masă. Lasă rața, mă!

6 u p i e x e r 6 0

36. Nașul n-are nas. Merg
ca un melc.

-2 u r 2 x A b - A *

37. Mama vine de departe
la tine.

-e h - f' r *

38. Mă laud cu o lăută.

-6 s b o s *

39. O caut azi pe Dana la
școală.

o h e a - r' f *

40. Dorul a plecat cu dor
în lume.

-f o h b d - l *

41. Iar scriu o scrisoare.

-s r o v s *

42. Țara are un ogor mă-
nos.

-u u - f e *

43. Un ofițer se duce la
paradă.

-u k u - r i f *

44. Ostașii apără țara.

-e e f u *

45. Omul are rang de OM.

e r A - e *